

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

9. Et ne velitis dicere intra vos, Patrem habemus Abraham.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

indefinita æquualet vniuersali, & ipsum vniuersale per accommodam distributionem intelligendum esset, quòd scilicet maiora & grauiora confiterentur. Neque enim nunc omnium sit necessaria confessio, venialium scilicet. *Non dicitur* (inquit) *Ioann. ordinarium confitendi ritum mandasse.* Atqui ordinarium hunc ritum fuisse, ex eo etiam patet quòd Apostoli eundem morem seruarent. Sic enim legimus; *Multi credentium veniebant confitentes & annuntiantes actus suos.* Sed (inquit Calvinus) hoc exemplum probat solis catechumenis propriam esse confessionem, vnde infert; *nos contra Ioannis exemplum confitendi legem à baptismo præscribere.* At verò tametsi Ioanni soli non baptizati confitebantur, *vbi supra.* Paulo tamen & Apostolis aliis, vt infert Basiliius, *multi credentium confitebantur,* è quorum numero iam baptizati esse poterant. Sed à minori ad maius, vel saltem ab exemplo summæ pietatis argumentati sunt Patres citati; confessionem iam baptizatis & in peccata relapsis esse necessariam, sicuti ante baptismum necessaria videbatur. Nec hoc contra Ioannis exemplum facit, sed ei conforme admodum esse, Patres citati indicarunt. Tametsi enim in subiecto variat, actio tamen non variatur. Simili ineptia inferre posset Calvinus, nos contra Ioannis exemplum facere, qui homines gentiles baptizamus, aut gentilibus baptizandis confessionis legem præscribimus, quia Ioannes solos Iudæos baptizauit, & soli Iudæi confitebantur illi peccata sua. Sed quemadmodum contra Ioannis exemplum hac in re non præscribitur, sic nec in altero.

9. *Et ne velitis dicere intra vos, Patrem habemus Abraham.*

Ecclesia vera perpetua. **T**Orquet hæc verba Calvinus contra vniuersum clerum Catholicum, qui veram Christi Ecclesiam apud se esse, neque deficere posse affirmat: quia *vult Deus in mundo agnoscere, noménque suum inuocari alibi autem non posse esse Ecclesiam quàm apud ipsos, apud quos Dominus fœdus suum deposuit.* Hæc ille Catholicorum nomine. Veram quidem Ecclesiam Christi deficere nullo modo posse, nec alibi inueniri quàm apud Ecclesiarum præpositos, ac magistros, eorumque greges, in libris de Principiis fidei doctrinæ contra omnes hæreticos demonstratum à nobis est. Sed tale aliquid Pharisæis à Ioanne hoc loco obiectum nec fuit; nec si fuisset, contra veram
ram

Act. 19.

vbi supra.

Ecclesia
vera per-
petua.

Lib. 4.

ram Christi Ecclesiam aliquid valeret. Tamen enim Pharisæi & Sadducæi hoc temere fecissent, non propterea veri Ecclesiarum magistri veram sibi Ecclesiam vendicare non debent. Cæcus hæreticus non videt tam contra sectam suam aut aliam quamlibet hoc argumentum valere, quam contra veram Catholicam Ecclesiam. Sed veræ Ecclesiæ refutandæ audis, quid contra sectam suam perinde valeret, non aduertit. Desperans Calvinus de sua secta, quod pro vera Ecclesia vnquam haberetur, audacter ea disputat quæ veræ Ecclesiæ auctoritatem quoquo modo labefactant. Caterum quum Pharisæos acriter taxasset, Ioannes, ne id ægrius ferrent, monet, ne quod de genere Abrahamæ essent, quod Deus sibi in pectus adoptauerat, gloriarentur, quasi hoc ad salutem factis esset, qui non sequeretur fidem Abrahamæ, nec facerent opera Abrahamæ. Nam tamen illi omnes Abrahamæ fidem & pietatem desererent, potest tamen Deus suscitare etiam ex lapidibus terræ novos filios, nouum semen, nouum populum fidellem ipsi Abrahamæ, id est, qui semen Abrahamæ vocari possent propter fidem & opera Abrahamæ quæ imitarentur.

Verum enim vero contra hæreticorum imputatiuam iustitiam valet insigniter hic locus. Dicunt hæretici homines ex sese impios iustificari & pro iustis à Deo approbari quatenus per fidem in Christo sunt, qua Christi iustitiam illis imputatam apprehendunt. Hoc est enim iustificare impium, vt ad Rom. 4. exponit Beza. Contra hos merito dicitur, Nolite dicere, mediatorem habemus Christum, sed si Christi estis, opera Christi facite, mandata eius seruate, nec sola fide in Christum contenti estote. Sic enim isti Pharisæi si sem Abrahamæ tenebant eundem Deum colebant, eadem Circumcisione utebantur, eundem Messiam Abrahamæ re promissum expectabant: & quia in eodem fœdere cum Abraham erant, certo sibi salutem promittant. Sed Ioannes contra hanc inanem fiduciam monet, ne de parte Abraham gloriètur, sed eius quoque obedientiam & bona opera imitarentur. Ideo subiunxit: *Omnis arbor quæ non facit fructum bonum exciderit, & in ignem mittetur.* Eodẽ modo Christus postea eisdẽ de Patre Abraham gloriantibus dixit. *Si filij Abrahæ estis, opera Abrahæ facite.* Sic contra Calvinũ maxime eiusque sectatores hic locus valet.

*Imputati-
ua iustitia
refellitur.*

Ioan. 8.

7. Progenies viperarum.

Sectas hypocriticas & populi seductores acerrimè taxat: quos ita vocat, vel quia sicut vipera de vita sua periclitantur